

Spela för Bacchus och Venus, kling kling;
 Bland Virtuoser ta stämman och rang.
 Sblj mig Apollo. Pling plingeli plang.

Åh! gråt för tusan! — hjerta tef,
 Och visa, att du andas!
 Fram glas och bål och punsche-stef,
 Låt vin och tårar blandas!
 Ly gulb ej annat är än muh,
 Dukater ä' af aska;
 Jag tar mitt rus, jag vill bli full,
 Vi äro alla rasla.

Folket klagar alltid på tiben,
 Än på solen, än på moln.
 Intet tillags, krig eller friben,
 Hjertan trängs i hufvudskåln;
 Lada vill jag, förnjda sinnen,
 Hjertan utan sår och qval!
 Kärlekens tämpel, skönhetens minnen
 Dränker jag i min pokal.

Ärljas i Björnshäls Bokhandel i Stockholm.

Stockholm,
 Elméns och Granbergs Tryckeri, 1826.

Mollbergs Harpa.

Änare Mollberg hur är det fast?
 Svar är din Harpa? Hvar är din hast?
 Vad! hur din lapp är flusven och stor!
 Svar har du varit? Svara min bror,
 Ett Kosterd min far,
 Min Harpa jag bar,
 Der börjas kramel,
 Om mej och mitt spel,
 Och bäst jag spelte, pling plingeli plang,
 Kom en skoflekare hjulbent och lång,
 Sdgg mig på truten, pling plingeli plang.

2.

Hur såg han ut? Jo surbög och flen,
Swarta skinnbyxor, mörkblåa ben,
Uppfästad hatt med guldråns och band,
Kandiger nattrock och klapp uti hand.

Just så såg han ut,

På västen ett spjut,

Satt i ett gehång,

Och när han blef strång

Slog han i verkstan pling plingeli, plång,

Så att der barra båd' fåubänk och sång,

Ednster och dörar, pling plingeli plång.

3.

Jag satt och spelte nykter och sur,

Drottningens Välska i Polen. O hur;

Rundt fring mig satt förståndiga män;

Den drack ett stop, ett halftop drack den,

Men hur det var satt,

Slog en af min hatt,

En ann' sad' åt mej:

Hvad fan angå dej

Välens affairer? pling plingeli plång

Spela ej Välska, men lär dig en gång

Ha tand för tunga, pling plingeli plång.

4.

Hör min Mecenas, hör hvad som sker:

Jag satt så nöjd och drack mitt qvarter,

Talte helt högt om Vålens konjunktur,

Weten god herrar, sad' jag, och drack ur.

Att ingen Monark

I werlden så stark

Görmär i sitt land

Görbjuda min hand

Att på min harpa, pling plingeli plång,

Och det så länge der finnes en strång,

Spela en Välska, pling plingeli plång.

5.

Nu satt i vrån en gammal Sergeant,

Twenne Notarier och en Stånd-drabant;

De ropa nå, Skofickarn har rätt.

Välén är straffadt, beß bde utmått.

Ur skrubben kom fram

En windög Madam,

Slog harpan i fras

Med flaskor och glas;

Skofickarn högg mig, pling plingeli plång,

Wäl uti naden en skärfa så lång.

Der har ni saken, pling plingeli plång.

6.

Rättvisa werld nu frågar jag sist:

Led jag ej ordtt? — Mollberg, jo wist!

Liber jag ej oskoldigt? Gutär!

Harpan är sönder och nåsan är sär.

Äwi sådan förtret!

Ej bättre jag wet

Än sp ur mitt land

Med harpan i hand,